

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiae,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacra militia Baldvini de Burgo, tertij Regis Ierosolymorum, consobrini
priorum Regum. Cap. LII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

De sacra militia BALDWINI Regis Ierosolymitanorum, qui frater fuit Godefridi Bullonij Ducis Lotharingiae.

C A P. L I.

Frater Godefridi Ducis & Regis Ierosolym.

GO D E F R I D O itaque in regno successit Balduinus frater, Comes Edessanus qui occuparat iam ante Ciliciam, Comagenam, & Mesopotamiam. Est autem Edessa, vnde titulum Comitis habuit, Comagenæ ciuitas, quæ Rages dicta est in historia Tobiæ: hodie Orphæ nomen obtinet.

Balduinus itaque ad regnum cœctus, cœdit Edessam Balduino de Burgo consobrino, & Antipatridem, Cæsarcam, Ptolemaidem, Tripolim, & Berytum vi expugnatas regno adiecit, edita ingenti Sarracenorum strage. Expugnatæ etiam sunt, Apamea & Laodicea, Syriæ vrbes, & Carræ Mesopotamicæ ex ^{† al. Tan-} Abraham historia notæ, [†] Tauredo & Raimundo Tolosano Ducibus. Decessit autem Balduinus anno C I O. C X V I I I. postquam reuersus esset ex Ægypto, capta insula Pharo.

De sacra militia BALDVINI de Burgo, tertij Regis Ierosolymorum, consobrini priorum Regum.

C A P. L I I.

Consobrinus Godefridi Ducis Brabantie & Hierosolym. Regis.

TERTIVS regnum Ierosolymitanum possedit Balduinus de Burgo consobrinus priorum Regum, qui aliquot magnis prælijs, ex vna

ex una parte Turcos, qui Damascum tenebant; ex altera Sarracenos Aegyptios depulit. Expugnauit Tyrum, & postea Raphaneas in Cassiotide. Decessit anno regni xiiii.

Hoc Rege institutus est Ierosolymis ordo equestris sacræ militiæ, initio à professione S. Ioannis nomen adeptus, qui postea equitum Rhodiorum nomine celebrior notiorque evasit: ac nunc, Rhodo amissa, Melitæ seu Malthæ insulæ angustias tuetur.

De sacra militia Comitum aliquot Flandriæ in Syria & Oriente, qui fuerunt Ducum Brabantia cognati.

APPENDIX.

QVAM aduersus Sultanum à Belgis Go-
defrido Duce in Syria bellum gereretur;
multum veræ gloriæ Robertus ^{Robertus Zolymus.} i. Roberti
Frisij filius, Flandriæ Princeps, meruit; Arta-
siam, Turcis ex vrbe profligatis, prælioque
superatis asseditus. Deinceps cùm intolera-
bili rerum omnium penuriâ, Christiani, qui
Antiochiam obsidebant, laborarent; vna
cum Boëmundo Tarentino latissimè in ho-
stilem agrum progressus, tantam vini, peco-
ris, atque tritici copiam in castra reportauit,
vt ingentibus acclamationibus exciperetur.
Et ad expugnandam Ierosolymam profectus,
à Septemtrione proximus Godefrido Bullo-
nio ingressus urbem, extremo voto satis-
fecit, quo loco ipsius pater religione se
priùs exsoluerat.

Deinde

F 5

Theod. Al-
satius.

Deinde Theodericus Alsatius, Roberti Solymi auunculi exemplo inductus, quater cum exercitu in Palæstinam delatus, in primis Fulconi socero, bis Balduino, semel Almerico Solymorum Regibus auxilium tulit.

Philip. Al-
satius.

Philippus autem patris vestigia imitatus, illuc religionis ergo initio profectus, à Balduino Rege Fulconis pronepote magnopere rogatus, Areten urbem in finibus Antiochiae cum ceteris obsedit. Sed nullum factum est, propter discordiam & luxum Christianorum, operæptetum. Hic in obsidione Ptolemaidis grassante peste extinctus fuit.

Baldwinus
Byzantius.

Postea Balduinus qui Flandris Hannibusque iura præscripsit, cum destinatis in Syriam armis, Venetiis ageret, euenit ut illa expeditione postposita, Constantinopolis obseßæ & sociorum auxilijs Isaacio Mytilo erectæ Imperium, quindecim electorum confensione assequeretur. Sed à Valachis Seruissque in Adrianopolis oppugnatione interceptus, membratimque Ceruoæ dissectus, anno Imperij Byzantini 11. vitam finiit. Ab illo rerum in Græcia potiti fuerunt Henricus frater: deinde Iolanda soror, quæ ad Robertum filium, & Balduinum ex eo nepotem, Imperium transtulit.

Robertus Be-
thunius.

Ad ultimum Robertus Bethunius cum pater in viuis esset, & Gregorius x. publicè hoc incitaret, vna cum Eduardo Britaniam Rege in Syriam deuectus, & Zaphadinio Ægyptio

Ægyptio cum fratre imperfectis, magnam laudem adeptus est.

De sacra militia HENRICI Comitis Limburgensis, & Ducis Lotharingiae.

C A P. L I I I.

GO DE FRIDVS DuxLothariensium, & Princeps Ierosolymitanorum, moritur. xiv. & ultimus bene-ficiarius Bra-bantie Dux.
Balduinus frater eius in regno ei succedit anno c10. c. Deinde, anno primo Henricus Im-
perator, Henricum Limburgensem sibi ad-
uersantem debellat; & expugnatis eius ca-
stellis, eum ad ditionem coëgit. Sed Impe-
ratorei multa summa gratiam suam redimit:
etiam Ducatum Lotharingiae donat.

Hic sacrum bellum habuit contra Henri-
cum i v. ad quod etiam filium Imperatoris
pertraxit. Sed cùm postea ad patrem à filio
deficeret, prioris meriti gloriam omnem ob-
scurauit, & perdidit. Ducatum quoque suum
amisit. Anno enim c10. c v i. Henricus de
Limborch Dux, vt reus læsæ maiestatis ab
Henrico Imperatore v. custodiæ traditur, &
Ducatus eius, iudicio principum aulæ Impe-
rialis, ei abiudicatur, & Godefrido Comiti de
Louanio in perpetuum possidendus ab eo-
dem Imperatore traditur. Anno sequenti, Si-
geberto teste, Héricus exdux affectans repe-
tere Ducatum, oppidum occupat. Aquis-
granense contra Godefridum Ducem: sed
hoc non ferens Godefridus, in oppidum
Aquense vi irrumpit, oppidanos à facie Hen-
rici